

ת"פ 16831/08/17 - מדינת ישראל נגד איליין מיסטיק רוז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16831-08-17 מדינת ישראל נ' רוז(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איליין מיסטיק רוז

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד אבי בוז

ב"כ הנאשמת: עו"ד רמי זוכוביצקי

גזר דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בשלושה אישומים.

באישום הראשון הורשעה הנאשמת בעבירות כניסה למקום מגורים וגניבה, בשל כך שבתאריך 20.7.17 בשעות ערב נכנסה לחדר בכפר הנופש שבקיבוץ אלמוג וגנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת שהתארחת במקום וכן גנבה ממנה כרטיס זיכרון.

באישום השני הורשעה הנאשמת בעבירות כניסה למקום מגורים, גניבה וארבע עבירות הונאה בכרטיס חיוב. בתאריך 25.7.17 בשעות הערב נכנסה הנאשמת לחדר בכפר הנופש וגנבה ארנק השייך לאורחת אחרת במקום ובו היו כרטיס חיוב, רישיון נהיגה וכסף מזומן בסכום שאינו ידוע. בהמשך השתמשה הנאשמת בכרטיס החיוב וערכה קניות בחנויות שונות. בשתי חנויות רכשה מוצרים בסכום כולל של 208.5 ₪ ובשני מקרים נוספים ניסתה לרכוש מוצרים שונים בסכום כולל של 933.6 ₪, אולם עסקאות אלה לא אושרו על ידי חברת האשראי.

באישום השלישי הורשעה הנאשמת בעבירת החזקת נכס החשוד כגנוב, בשל כך שביום 29.7.17 בשעה 16:30 לערך, החזיקה בחדר ששכרה במלונית בתל אביב רכוש החשוד כגנוב ובכללו שבעה זוגות משקפי שמש, שני רמקולים, מטען נייד, תכשיטים, ארנקים, תיקים, כובעים ופרטי לבוש שונים.

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשמת תודה ותורשע במיוחס לה וכי יוכן בעניינה תסקיר מבחן. עוד הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של שנתיים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וב"כ

הנאשמת יהא חופשי בטיעונו. לבסוף הוסכם, כי הודעות הנאשמת יוגשו במסגרת הטיעונים לעונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינה של הנאשמת מלמד כי היא בת 29, רווקה ואם לילדה בת ארבע וחצי המצויה במשמורת הורי הנאשמת, במסגרת אומנה. טרם מעצרה התגוררה בגפה, ועבדה בתחום הריקוד והאיפור. משפחתה מרקע נורמטיבי, תומכת בה ובני המשפחה מגיעים לבקרה, אך הוריה אינם מהווים גורמי סמכות היכולים להציב לה גבול. לנאשמת אין הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם כי היא מתקשה לבחון באופן מציאותי את אופי העבירות בהן הורשעה, להבין את מצבה ואת הצורך בסיוע נפשי. הנאשמת אמנם ביטאה בפני שירות המבחן צער וחרטה ושיתפה במניעה, אך שירות המבחן התרשם כי היא מצמצמת ומטשטשת מחומרת התנהגותה. במהלך השיחה עמה התרשמו כי היו ניתוקים רגשיים, והיא התבטאה באופן מבולבל, התקשתה לנהל שיח ענייני וקוהרנטי על אודות חייה ומסרה אינפורמציה סותרת לגבי טיב הקשרים עם משפחתה ומערכות יחסים שונות בחייה. תוך כדי ההליך שוחררה הנאשמת לחלופת מעצר, אך נעצרה מחדש בחודש דצמבר 2017. הנאשמת חווה קשיי השתלבות במעצר והיו לה הפרות משמעת שהובילו להוצאתה מאגף נקי מסמים, להפסקת לימודיה ולהרחקתה מקבוצה טיפולית בה נטלה חלק. הנאשמת לא שיתפה פעולה עם גורמי הטיפול בניסיון לשלבה בקבוצת מפגש אסירות עם ילדיהן. עם זאת, לאחרונה, הוחזרה הנאשמת לעבודה והיא מוסרת בדיקות שתן נקיות משרידי סמים. שירות המבחן התייחס לחוות דעת פסיכיאטרית שניתנה בעניינה של הנאשמת, ממנה עלה כי היא אינה סובלת ממחלת נפש אלא מהפרעת אישיות משולבת בשימוש בסמים. במהלך הבדיקה הפסיכיאטרית היא שללה שימוש בסמים, ובלטה נטייתה להאשים את הסובבים אותה בבעיותיה, תוך דיווח חלקי ומניפולטיבי. שירות המבחן תיאר כי לנאשמת קווי אישיות בלתי בשלים, מצב רגשי לא יציב, דפוסי התנהגותה בעייתיים, היא מתקשה להיענות לגבולות פנימיים וסמכות חיצונית, סנקציות קודמות שהוטלו עליה לא הרגיעו אותה, אך היא שוללת צורך בטיפול. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות על ידי הנאשמת. בהמלצתו ציין השירות, כי לנוכח מאפייני אישיותה ועומק דפוסי הבעייתיים של הנאשמת, היא תתקשה להיעזר בשלב זה של חייה במסגרת שיקומית פתוחה בשירות המבחן ולכן לא המליצו לשלבה במסגרת טיפולית מחוץ לכותלי המעצר. הומלץ לגזור עליה מאסר בפועל, ולשלבה בהליך טיפולי התואם את צרכיה בתוך בית הסוהר, בהתאם למוטיבציה שלה.
4. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשמת עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, תוך שהדגיש את העובדה שהנאשמת בחרה בקורבנות שהם תיירים ובבחינת "טרף קל" וכן הדגיש את עמדותיה והתרשמות שירות המבחן ממנה, ותמך עמדתו בפסיקה.
5. ב"כ הנאשמת ביקש לראות בכל העבירות אירוע אחד, ביקש להקל בעונשה של הנאשמת, תוך שהדגיש שמדובר בצעירה נעדרת עבר פלילי שהושפעה על ידי אחר, שהיה, על פי הנטען, ה"רוח החיה" מאחורי ביצוע העבירות, אך לא הוגש נגדו כתב אישום. לבסוף הדגיש ב"כ הנאשמת את מצבה הנפשי של הנאשמת שהשפיע על התנהלותה ומגביל את יכולתה לקבל אחריות מלאה על מעשיה, ב"כ הנאשמת הגיש את הודעת הנאשמת במשטרה מיום 3.8.17 ותמך טיעונו בפסיקה.
6. הנאשמת בדברה האחרון הביעה צער, אמרה שלא תשוב לבצע עבירות וביקשה את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

7. הנאשמת ביצעה שורה של עבירות רכוש במועדים שונים, אך בפער של ימים בודדים זו מזו. על כן, הגם שהעבירות בוצעו כלפי קורבנות שונים, אתיחס אל מכלול מעשיה כאל אירוע אחד, בגינו אקבע מתחם עונש הולם אחד. עם זאת אתחשב בקביעת המתחם בעובדה שהנאשמת חזרה על העבירות פעם אחר פעם בתוך ימים ספורים, ופגעה במעשיה במספר קורבנות, הן אורחי המלון שרכושם נגנב, הן חברת האשראי שנאלצה לשאת בעלות הסחורה שנקנתה באמצעות כרטיס החיוב.

8. מעשיה של הנאשמת פגעו בזכות הקניין של קורבנות העבירות, בזכותם לפרטיות ובשלמות הנפש שלהם. אמנם מדובר בחדר בבית הארחה, שבו ניתן לצפות כי אחרים, בעלי גישה חוקית, כגון חדרנים ועובדי ניקיון יכנסו אליו, ואולם אין אדם זכאי בו למידה פחותה של ביטחון ופרטיות מאשר בביתו. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי תל-אביב בעפ"ג 27775-01-15 אבו חוסיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.4.15):

"בתקופה שבה שוכר פלוני חדר במלון הרי זהו ביתו לאותה תקופה. הוא זכאי לאותה מידת בטחון ולאותה שמירה על פרטיות כפי שהוא זכאי לה בביתו הפרטי. איננו סבורים כי העובדה ששוכר חדר מודע לכך שאחרים ייכנסו לחדרו כשהכוונה היא לבעלי גישה חוקית לחדר כמו: עובדי ניקיון וכיו"ב, אמורה להביא לציפייה מופחתת, ככל שהדבר אמור בשמירה על פרטיות ובהגנה על רכשו. רשאי מי ששוכר חדר לצפות כי יהנה במלואן מאותן זכויות ששמורות לבעל בית בדירתו הפרטית."

9. חלק מקורבנות העבירה במקרה דנן הם תיירים ממדינה אחרת, וגניבת רכוש מאדם בעת חופשתו, בין אם מדובר בתייר או בתושב הארץ, יש בה כדי לחבל בהנאתו מן החופשה כולה.

10. באירוע הגניבה מושא האישום הראשון הנאשמת גנבה מכשיר טלפון סלולארי, אשר שוויו לבעליו רב ממחירו של המכשיר בשוק. בימינו מכשירי טלפון מסוג זה אוצרים בתוכם מידע אישי רב של בעליהם, תמונות, פרטי בני משפחה, חברים ומכרים, יומן ולעיתים גם פרטי כרטיסי אשראי ואמצעי תשלום אחרים. מכשיר הטלפון מהווה עבור בעליו מקור לאכסון רגעים וזיכרונות משמעותיים מחייו, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי וגניבתו מאפשרת חדירה חמורה לפרטיותו ומשבשבת בצורה קשה את שגרת חייו.

11. הרכוש שנגנב נתפס על ידי המשטרה, וחלקו הוחזר למתלוננים.

12. בהודעת הנאשמת שהוגשה מטעם ההגנה יש כדי ללמד על נסיבות חייה של הנאשמת ועל אופיה הפוגעני של הזוגיות שניהלה עם החשוד האחר, נתונים שיישקלו בקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם. עם זאת, טענות ב"כ הנאשמת ביחס לכך שהנאשמת ביצעה את העבירות בשל השפעתם של אחרים על מעשיה, אינן חלק מן התשתית העובדתית המוסכמת כפי שבאה לביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן ואף אינן מגובות בהודעה שהוגשה.

נגד האחרים לא הוגש כתב אישום ועל כן משקל הטענה, לפיה הנאשמת ביצעה את העבירות מתוך לחצם או השפעתם הרעה של אחרים נמוך. עם זאת אתן משקל מסוים בקביעת המתחם למצבה הנפשי של הנאשמת, המקרב אותה, במידת מה, לסייג לאחריות פלילית.

13. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת כי בגין מעשים דומים בנסיבותיהם נגזרו, ככלל עונשי מאסר בפועל לתקופות העולות על חודשים ספורים. ראו למשל רע"פ 5240/17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.6.17); רע"פ 1305/17 **קסאו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.4.17); רע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.11.14); רע"פ 1223/14 **גוהרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.3.14); עפ"ג 27775-01-15 **חוסין נ' מדינת ישראל** הנ"ל.

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת נע בין עשרה לעשרים ושניים חודשי מאסר בפועל, ולצדם מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים גם קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

העונש המתאים לנאשמת

15. הנאשמת בת 29, נטולת הרשעות קודמות, רווקה, ואם לילדה קטנה. בתה מצויה באומנה אצל הוריה של הנאשמת.

16. שקלתי לזכות הנאשמת העדרו של עבר פלילי ואת הודאתה בעבירות, שהיה בה חיסכון מסוים בזמן שיפוטי, שכן הודאה זו באה כארבעה ימים לפני המועד הראשון שנקבע לשמיעת ראיות, לאחר שהנאשמת כפרה במעשים שיוחסו לה בכתב האישום המקורי. לצד זאת, קשה לומר כי הנאשמת קיבלה אחריות מלאה על מעשיה. מתוך תסקיר שירות המבחן עולה, כי בלטה אצל הנאשמת נטייה לצמצם ולטשטש מחומרת מעשיה, וניכר קושי שלה לקבל אחריות. התרשמות זו, לצד טענות הנאשמת כי מעשיה הושפעו מלחץ של אחרים, מקימים חשש כי הנאשמת לא הפנימה את הפסול שבמעשים וכי היא תשוב ותבצע עבירות, בין אם מיוזמתה ואף אם בשל לחצים שיופעלו עליה. חשש זה מחייב שקילת שיקולים של הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

17. נסיבות חייה של הנאשמת מורכבות. הגם שהרקע המשפחתי שלה נורמטיבי, היא סיימה שתיים-עשרה שנות לימוד ושירות צבאי מלא, הנאשמת סובלת מהפרעת אישיות, היא הידרדרה לשימוש בסמים ועד למעצרה הייתה מצויה במערכת יחסים זוגית פוגענית ומשפילה, כפי שעולה מתוך הודעתה במשטרה. מצוקתה האישית של הנאשמת בשל הקשר הזוגי בו הייתה מצויה וכן מצבה הנפשי ראויים למידה מסוימת של התחשבות בקביעת עונשה, כמו גם העובדה כי מאז מעצרה מצליחה הנאשמת לשמור על ניקיון מסמים. עם זאת, מתוך חוות הדעת הפסיכיאטרית שצוטטה בתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת זקוקה לטיפול גמילה מסמים, שהנאשמת לא נטלה בו חלק באופן מסודר.

18. שירות המבחן הרחיב בדבר הנזקקות הטיפולית הגבוהה של הנאשמת, ולצדה קושי ממשי של הנאשמת להכיר בנזקקותיה, לשותף פעולה עם גורמי הטיפול ולהסתייע בהם, בשל דפוסי הבעייתיים. לנאשמת הוצעו מגוון

אפשרויות טיפוליות בתוך בית המעצר, ואולם היא לא השכילה לנצלן. מספר פעמים הופסקו בעניינה הליכי טיפול, לימוד ושיקום שונים בהם החלה, בשל התנהגותה, ושירות המבחן סבור כי במסגרת שיקומית פתוחה לא יהיה כדי לסייע לנאשמת להתגבר על דפוסיה הבעייתיים. הנאשמת אינה נענית לגבולות פנימיים או לסמכות חיצונית, ואף לא הושפעה בצורה מהותית מסנקציות שהוטלו עליה במסגרת המעצר. עובדות אלה מחייבות שקילת שיקולים של הגנה על הציבור, ויש בהם כדי להצדיק הטלת עונש מאסר לתקופה לא קצרה, שתהווה הזדמנות לנאשמת ליטול חלק בטיפול בין כותלי בית הכלא.

19. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשמת עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם.

20. עבירות הרכוש שביצעה בוצעו מתוך מניע כספי, וככלל ראוי במקרים אלה לגזור עונש בעל היבט כלכלי, אף אם הרכוש הושב לקורבנות, על מנת להבהיר כי ביצוע העבירה אינו כדאי. ברם, במקרה דנן איש מן הצדדים לא עתר לגזור על הנאשמת קנס. בשל כך ובשל מצבה הכלכלי אותו ניתן להסיק מתוך התסקיר, אמנע מלגזור קנס.

21. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה, מיום 29.7.17 ועד יום 6.8.17, וכן מיום 31.12.17 ועד היום.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורה, שלא תעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורה, שלא תעבור עבירה מסוג

עוון לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

22. הרכוש שנתפס יוחזר לבעליו ככל שניתן לאתרם. יתר הרכוש יחולט או יושמד בהתאם להחלטת המאשימה.

23. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

